

ORADEA-MARE (N.-VÁRAD)

18 septembrie st. v.
30 septembrie st. n.

Ese în fiecare duminică

Redacțiunea:
Strada principală 375 a.

Nr. 38.

ANUL XXX.
1894.

Prețul pe un an 10 fl.
Pe $\frac{1}{2}$ de an 5 fl.
Pe $\frac{1}{4}$ de an 2 fl. 70 cr.
Pentru România pe an 25 lei.

Satira I*

Contra actualei direcțiuni a poeziei române.

Iară noi, noi Epigonii!...

Eminescu.

Fericit acel ce poate fluturaticile gânduri
Din văzduh să le culgă și 'n ispititoare rënduri
Pe hârtie să le-așternă; fericit e de trei ori
Cel născut sub ocrotirea parnasidelor surori,
Cari-aprind în suflet focul idealurilor sfinte,
Visurile 'nfrîpéză și dau aripi la cuvinte!...
Fericiți, căci în cuprinsul caldelor inchipuiri
Tainele n'au țermi sêlbatici, nici simțirile 'ngrădiri,
Ochiul viu ca o comoră toate rațele le-adună,
Bucuria și durerea de-o potrivă 'n pept rezună,
Iar de dragoste incinsă inima duios săltând,
Harpa gîngăș o atinge și-și ia sbor la cer cîntând!

Poesie! Poesie!... limbă cu suflări divine,
Dăruiată omenirei frumuseței s'o inchine,
Tu ai fost al lumii simbol de sublime năsuinți,
Tréptă mândră de 'nălțare, temelie de credinți,
Tu ești glasul de isbândă cea de glorie purtătoare,
Tu ești preotésa jertfei și a tot mângăetóre;
Tie-ți dătoresc viața nêmurile pămêntesci,
Ce zăceau pierdute 'n nóptea neguróselor povești;
Pentru tine primăvéra este serbătóreă firei,
Dilele sînt flori de aur, luna-i candela iubirei
Și la pórtă nemurirei — sora vecinicilor vremi —
Pe martiri și pe luceferi tu-i alegi și tu îi chemi!

Voi, cari-ați primit din ceruri mândrul dar de a pètrunde
In adâncurile 'n care adevêrul se ascunde,
Și cu gîngășă simțire și cu viers strălucitor
Îl meniți ca să rêsără limpede și roditor;
Voi, pe calea 'nțelepciunei aveți nobila chemare,
Faptelor și judecătii să dați cumpêt și 'ndreptare
Și din luptele 'nvrăjbite de idei să faceți legi!...
Rêsvrătitiți contra sórtei, cei sârmani și cei pribegi,
Dela voi așteptă mana sfatului de mântuire,
Voi să prilejiți indemnul pildelor de 'ngăduire:
Nu vedeți cum pretutindeni, frămêntate de nevoi,
Patimele 'ncep să sune trâmbițele de rêsboi?!...

* S'a cetit în Academia Română.

Vécul, gârbov sub povara cuceririlor, pășește
Spre vecie și din culmea anilor ne desvêleşce
Plaiuri noue, mai mănóse, cu mai tinere-aurori.
Înainte! trageți brazda, geniali invêțători,
Căci dela isvorul țilei pân' la sdrobul de țerină,
Cugetarea vóstră pururi peste tóte e stăpână!
Filosofi, fruntași ai lumii, ale vóstre cercetări
Ea le mână către țeluri pe statornice cărări.
Călăuză cu stea 'n frunte, numai ea ve poate spune
Câtă vieță și lumină e 'ntr'un bulgăr de carbune,
Și la glasul ei s'adună svênturate năluciri,
Clipele trăitei vârste, roiul scump de amintiri!

Dar m'am rătăcit cu totul! Lirica inferbîntare
Către sfere prea înalte și-a luat avênt prea mare.
Muse fiți cu 'ngăduire, dați-me iar pe pămênt,
Nu mai pot să ve țin hangul, m'ați lăsat făr' de cuvênt!
Despre voi n'am a me plînge, ați fost fórté dragălaşe:
M'ați urcat ușor pe brațe în cereșoile locașe,
M'ați hrănit cu miere albă și nectar mi-ați dat să beu,
Împletind pe frunte-mi rađe smulse dintr'un curcubeu;
Și mi-ați pus în mână lira și-am cîntat... mi-e și
rușine

Să vè spun c'asemeni lucruri nu-s făcute pentru mine;
E măreț să ai de-aface în Olimp numai cu Đei,
Înse mi-e mai îndemănă jos cu nevoiași de-ai mei!

Deci scăpând acum de stréja ce mi se punea la gură,
Pot vorbi, și fără multe forme de literatură
Pot să đic că nu e altul pe deplin mai fericit
Dintre lucrătorii minții decât cel ce-i tipărit!
Tipărit! cuvênt de vrajă, talisman, comoră plină
De nenumêrate bunuri, zare largă și senină,
Unde dorurile tóte câte dorm ori incolțesc
Într'o inimă 'nfocată, cu noroc se oglindesc!
Tipărit!... cetit, celebrul... glorie, avere, nume!..
Ah! ce binecuvêntare mai e și tiparu 'n lume!
Ar dispăre omenirea și pămêntu 'n loc ar sta,
Dacă pentru-atâtea scrieri editori n'ar esistă!

Și curg scripturele ca unda și potopul nu 'nctéză!
— Mințile vuesc de trudă... dar condeile lucréză.
Multe bat în fața apei plutitóre inesar,
Și 'n bolbócele uitării câte iarăș nu dispar!...
— Ca să dăinuiescă-o carte, nu-i destul să fie scrisă
Ori și cum de ori și cine. În materia închisă

Intre cele doue scórte, negreşit că nu-i destul,
Să găseşti că «din pruncie X de viaţă e sătul»,
Că «robii de doi ochi galeşi domnul Z de dor se perde.
Una după lucş alérgă, alta după frunză verde,
Pesimism, nevropatie, decadentă»... mai ştiu eu?...
Tóte spuse intr'o limbă dór s'o ierte Dumneđu!

Dar aud: «aşá-i curentul, sânt probleme sociale,
Studii sufleteşti»... se póte, studii inse triviale,
Analise vagi şi sterpe făr' de nici un interes,
Putrigaiu ascuns in trupul cârpăcit şi dat cu dres!
«Noi am rupt tradiţiunea teoriei doctrinare»,
— Se mai dice «Şcóla nouă simbole şi dogme n'are.
Liberă 'n discuţiunea ca şi 'n cercetarea ei,
Luptă deci cu forţe noue pentr'un nou strat de idei».
Prea 'ndrăsnéţă e 'ngâmfareal aste noue 'nvătăminté,
'Nu au eşit din capul vostru plin de sgomot de cuvinte,
Din plămada-ve de creeri nu mai scóteţi voi nimic,
Decât próste imitaţii după vre-un străin tipic!

Şi de-ar fi atáta numai! Dar luându-ve 'nsuşirea
«De-a căláuzi progresul şi-a ne face fericirea»,
Cu producerile vóstre, vai! cât reu pricinuiţi!
Germenele indoelei şi-al desgustului sădiţi
In acel ce ve ceteşce ori la teatru ve ascultă.
Sérbéda 'ndeletnicire n'are inse vlagă multă,
De aceea lumea-şi cată mulţumirea 'ntr'alte părţi,
Şi se dá, ca tineretul, pradă jocului de cărţi;
De aceea mor de fóme dramaturgii şi poeţii,
Şi de nu găseşce vre-un mijloc ca să-şi ducă greul vieţii,
Vre-o catredă, séu vre-o léfă undeva, uşor ajung
Să mânânce dintr'un taler cu Canillie cel lung!

Cântăreţi ai vremii nóstre, Epigoni, a vóstră-i vinal
Voi in loc să fiţi fáclia ce-şi imprăşcie lumina
Binefăcétóre 'n calea omenirei, aţi aprins
Ici şi colo un tăciune fumegos, ce-aprópe stins
Pálpăe 'n mânilé vóstre şi cu flacăra-i gălbie
De-abiá ve răsfrânge umbra gârbovă şi străvediel
Din obşteşca suferinţă, din al dorului avént,
Ce simţiţi şi ce 'ntelegeţi voi?... ce sânteti pe pământ,
Decă inima şi mintea nu ve saltă din mulţime,
Decât fáurari de vorbe şi vénturători de rime?...
Si ce-mi pasă că e vesel ori e trist ce ne cântaţi,
Când in voi n'aveţi virtute sufletul să ni-l mişcaţi!

Mergeţi dară de ve prindeţi cu nevoia 'n lupta dréptă,
Şi-a esperienţei scară o urcaţi tréptă cu tréptă,
Pân' ce vi se vor preface bolnăvitele simţiiri
Şi pe frunte s'or aşterne pături noue de gândiri
Sănétóse şi ticine, iar in pept ve vor străbate
Rađele credinţei blánde, cu indemnuri prea curate.
Ş-atunci incordaţi iar lira, prindeţi visurile 'n sbor,
Respândiţi in giurul vostru farmecul mângăetor
Al cântării, fiţi isvorul dátător de 'nsufletire,
Şi sdrobind vechiul jertfelnic pángărit de amăgire,
Bucuraţi-ve de viaţă, răsădiţi speranţa 'n noi,
Pătimiti, ca să se simtă că tráeşce lumea 'n voi!
1893.

D. C. OLLANESCU,

După nobleţea séu injosimea sufletului, dibăcía
devine calitate séu defect.

*

Prietenia tráeşce din venituri, amorul mânâncă ca-
pitalul.

Dragostea dintéiu.

(Fragment.)

Ionel, student de liceu.

Porfira, de 15 ani,

O servitóre.

Se petrece la băi.

Ionel (singur, intrând repede.) Am cutrierat tóte
otelurile, şi nicăiri nu găseşce familia Brădescu. Póte o
fi 'n partea asta. (Plécă.)

Porfira (vinind repede.) Ionel!

Ionel. Firo! (Alérgă la ea şi-i sărută mâna cu
afecţiune.)

Porfira. Te-am vėđut din feréstră şi fiind că mama
dórne, am grăbit să te vėđ. Când ai sosit?

Ionel. Inainte cu jumétate de cias. De-atunci te
tot caut, căci nu mi-ai scris la care otel sânteti.

Porfira. Bine c'ai venit.

Ionel. Cum să nufi vinit, şciindu-te 'n primejdie. Indată-
ce primii scrisórea ta, părăsi şcóla şi profesorii, nu dişei ni-
mica nici părinţilor, ími vėndui cărţile şi iatá-me-s aicea (cu
un aer de gravitate,) să te apėr. S'a întėmplat ceva?

Porfira. Încă nu. Dar mi-i témă grozav. Mama
ími tot dá poveţe de măriţiş.

Ionel. Ş-a permis óre-cine să se apropie de tine?
Vai de capul lui. Am să-l strivesc. Da, da. Am şi 'n-
tėlnit pe unul. Nu cred să mai dea faţá cu mine.

Porfira. Ce-ai făcut?

Ionel. L'am pus la reson.

Porfira. Ai cutezat?

Ionel (serios.) Domnişórá, uiţi că nu mai sânt co-
pil, am terminat liceul şi nu me tem de nimeni. Şi
tocmai de el s'am frică?!

Porfira. Da, da.

Ionel. Pentru ce?

Porfira. Pentru că ţi-i unchiu.

Ionel. Auđi acolo ştrengăriel! Ţ-a spus că mi-
i unchiu?

Porfira. Nu mi-a spus. Şciui şi eu asta.

Ionel. Panglicarul acela, care mi-a diş că vrea
să-ţi dea serenadă, inse nu i-au sosit paralele, — un-
chiu-meu? De când sânt, nu l'am vėđut pân' acuma.
Mi s'a presintat ca conte...

Porfira. Contel... Hahaha!... Tu vorbeşci de con-
tele Vladimir Klapatinsky.

Ionel. Da, da.

Porfira. N'avé frică. Nu-i periculos. Nici mama
nu-l vré, căci afară de un titlu indoelnic, n'are nimica
pe sub sóre. Nu pe el l'am ínteles, ci pe unchiu-teu
Dumbrăvescu, care a inceput să-mi facă curte şi pe
care mama il distinge şi mi-l recomandă grozav.

Ionel. Unchiu-meu! E bine, fie măcar şi el! Nu
me tem. Am să-i spun verde tot, am să-l provoc să se
retragă; şi decă n'ar vré de bună voie, armele vor de-
cide sórtea nóstră.

Porfira. A! ce vorbeşci! Mi-i témă!

Ionel. N'avé frică! Braţul meu e vėnjos şi dra-
gostea ta mi-a da putere. Me iubeşci, nu-i aşá?

Porfira. Intrebarea asta me supėrá. Nu Ţ-am dat
probe destule că te iubesc? Încă de mică, decă a-
veam un mėr, — nu-l împărţiam cu tine? Şi mai tár-
đu, când incepuşi a fumá şi n'aveai parale, — nu
Ţ-am dat de multe ori câte 50 de bani să-ţi cumperi
tutun de calitate a doua? In pensionat la călugăriţe,
de câte ori Ţ-am scris că nu mai pot de dorul teul!
O! de-ai fi vėđut cât am plâns după tine, de

bună sémă nu mi-ai face insulta să me întrebî decă te iubesc.

Ionel. Nu te supără. Știu că me iubești; decă te întreb, este numai pentru că-mi place să mi-o spui cât de multe ori. Căci te iubesc din tot sufletul și-aș vré să vorbim vecinic de dragostea noastră. De câte ori mi-am înșelat profesorii, pentru tine! De câte ori le-am spus că sînt bolnav, numai să pot absentă ca să viu la tine! De câte-ori nu mi-am putut învăța lecțiile, căci am petrecut timpul de studiu la tine! O! câte secunde mi s'au brodit, pentru tine!

Porfira. Apropos! Ai făcut bacalaureatul?

Ionel. N'am izbutit.

Porfira. Ai cădüt?

Ionel. Nu eu sînt cauza, ci dragostea care m'a oprit dela studii. De vină sînt eu óre, că-mi place mai mult să citesc in ochii tei, decăt niște cărți plicticóse? Ce-mi trebuie alta 'nvătătură, decăt ceea ce-mi tēlcueșce gurița ta? Unde este cartea să-mi dea fericirea, ce-mi deschide dragostea ta?

Porfira. Îți mulțumesc. Dar, să veđi, totuș ar fi fost bine și eu aș fi dorit, să fii făcut bacalaureatul. Mirele Catrinei a luat și licența.

Ionel. Bacalaureatul și licența! Firo, tu ești vanitósă. Eu desprețuesc aceste formule góle.

Porfira. Și eu. Dar veđi lumea...

Ionel. Ce-ți pasă de lume, decă me iubești?!

Porfira. Te iubesc, te iubesc.

Ionel. Decă me iubești, jóră că neputēnd să fii a mea, vom murí împreună!

Porfira. Jor!

Ionel. Ne-om urcá 'n vērful Domocletului ș-om sári de-acolo jos.

Porfira. Mórte grozavă! Cădēnd ne-am izbí de stānci și ne-am sfărámá cumplit. Decă-i să murim, să ne alegem o mórte mai ușórá!

Ionel. Bine, să bem dar otravă.

Porfira. Ce vrei? Asta e mórte și mai cumplită. Otrava nu omórá de 'ndată, ci te sfășie incetul cu incetul, te rupe făcēndu-te să simțēști suferințe ca 'n iad, murind și renviānd in fiecare clipă ca să mori iarăș și mai grozav. Acēsta tortură care te scóte din minți, acēsta agonie nesfērșită, diforméză fața, schimosēce tóte trāsăturile și-ți face un chip hidos, de care se sperie ómenii... Așá am cetit asta intr'un roman.

Ionel. Bine. Așá dară să ne alegem mórtea prin glonț. Intr'o poiană verde, sub un arbore umbros, ne vom tiné imbrătoșati și sárutāndu-ne cu foc voi slobodí revolverul intēiu in tine apoi in mine și vom murí fericiti.

Porfira (cu bucurie.) Ș-a doua di portretele ne-or eși prin tóte diarele ilustrate. Băeții cu gazete vor strigá pe strade și 'n restauranturi: «Cinci bani! Ediția a treia. Sinuciderea studentului Ionel ș-a amantei sale Porfira. Cinci bani!» (Pausă. Serios.) Cinci bani!... Unii dintre cetitori ne vor plānge și vor dice «Sermanii nenorociti!»... Iar cei mai mulți au să ridă, dicēnd: «Ce prostie! Să se sinucidă cineva pentru dragostel!»... și ca și cānd nu s'ar fi 'ntēplat nimic interesant, au să comāndeze cu nepăsare: «O fleică de vacă!»... Vor fi și de-aceia cari vor și să povestescă din viața noastră fel de fel de amēnunte picante și ne-or tāvālí memoria in noroiu, pentru — cinci bani ce-au plătít!... (Cu bucurie.) Ionel, scumpe Ionel! Eu gāndesc c'ar fi mai bine să nu ne omórim, ci să trăim stāruind să putem fi fericiti! Să nu lāsăm ca ori ce cascá-gurá să-și ridă de noi — pentru cinci bani!

Ionel. Bine. Haid să trăim dară! Am să lupt. Am să-ți arăt că sînt bărbat.

O servitóre (intrānd.) Dșórá, poftesce acasă, că dna s'a sculat și te caută.

Porfira (lui Ionel.) La revedere! (Ese iute cu servitórea.)

Ionel (singur.) Bacalaureat și licență! Titluri góle! Par că aceste ar face pe cineva mai invēțat. Eu am cădüt la bacalaureat și totuș știu mai mult decăt unii doctori... Să fii ministru, aș desființă secaturele aceste care aprind numai sentimente vanitóse... (Zăreșce pe dna Clitan intrānd.) Respectele mele! (Ese.)

IOSIF VULCAN.

C â t e !

*Q*uintr'un stol de rondunele,
Care trec marea in sbor,
Câte 'n apa spumegată
Nu-și găsesc mormēntul lor !

Tot așá, in trista-mi viētă,
Cu ilusiile mele,
Lumea fuse ca și marea
Pentr'un stol de rondunele !

ILIE IGHEL.

Nervii Căpitanului.

Comedie in trei acte de *E. Labiche* și *Ed. Martin*.

(Urmare.)

Scena VI.

Aceiași, Derigault, Dna de Guy.

Derigault și Dna de Guy (alergānd.) Ce este?

Lucia. Te-am chemat, mătușică, și pe dta dle, ca să me apērați de furia dlui Horațiu!

Dna de Guy. Ce s'a intēplat?

Derigault. Vorbeșce!

Lucia. Mi s'a adus un buchet din partea dlui Magistan... și dl Horațiu s'a cređut in drept să mi-l smulgă din mână și să-l facă bucăți.

Dna de Guy. Cum?

Derigault. Al asta-i revoltător, — și ca epitrop...

Horațiu (lui Derigault.) Lasă-me in pace dta, séu... că...

Derigault (schimbānd repede locul.) Eu nu pot discuta cu dta!

Dna de Guy. Horațiu! o astfel de faptă, la mine in casă... și față cu cine?...

Horațiu. Ți se pare lucru de mirare, da! mătușică; dar de eri incóce, tótă lumea pare a-și bate joc de minel sînt o păpușă, nu mai sînt un om!... Acest pețitor ce trebuia să fie congēdiat, — și care încă nu ș-a primit pasportul... dela care se primesc bucheturil... S'ar puté crede fórte ușor că eu am servit aici ca o bucățică de slānină care să atragă șórecele...

Lucia și Dna de Guy. Oh!

Derigault. Dar nu mai e de suferit!

Horațiu. Dar eu nu ve voi jucá un astfel de rol nici odată! (Dānd un picior buchetului.) (Ese.)

Derigault. Insultă florile! — pentru că ele nu pot să se apered!

Scena VII.

Lucia, Dna de Guy, Derigault.

Dna de Guy. Dar intemplantărea acésta m'a tulburat cu totull...

Lucia. M'a apucat un tremur de grózá...

Derigault. Și eu credeam, că e un om blând, — moderat!...

Lucia. Al asta-i pentru că ieri mătușica i-a recomandat să fie cât mai liniștit cu dta.

Derigault. Aha! ieri i-ați recomandat... să fie... Așá dar pentru asta?

Lucia. Cât despre mine, m'am hotărít: Cunosac acum destul de bine caracterul dlui Horațiu... și nici odată nu voi fi femeia lui.

Derigault. Și-i lucru foarte supărăcios că nu avem la îndemână un alt tiner...

Lucia. Cum nu? dl Magistan.

Derigault. Dar credeam că el nu ve place...

Lucia. Asta nu face nimic!

Dna de Guy. Lucio, gândește-te!

Lucia. Am gândit totul... Dl Magistan este cam serios... Cam monoton... ceva cam... dar cel puțin e un om politicos, blând, bine crescut!

Derigault. Un laureat al colegiului lui Carolus magnus!

Lucia. Dealtmîntrelea, cu densusul, sînt sigură că nici odată furtuna nu va străbate în căsnicia mea.

Derigault. Dar e un adevărat mieluşel...

Lucia. Și voi fi prea fericită ca nevastă a lui...

Derigault. Scumpă copilă! trebuie să te sărut. (O sărută.)

Dna de Guy (a parte.) Sërmanul Horațiu!

Derigault. Alerg la notarul meu să pun să drezeze actele de căsătorie cu dl Magistan. (Suie.)

Dna de Guy. Nu... mâni... mai avem încă vreme!

Lucia. Ba chiar acum, numai decât! voi să se sfărşescă totul cât mai curênd!

Derigault (în mijloc.) Nu trebuie să ne impotrivim înclinațiunilor! Me duc să aduc și pe notar și pe mire, și vom iscăli actele chiar în séra acésta. (A parte.) Aha! tu ești iute, soldătoiu! ei bine și eu de asemenea! (Salutând.) Dnă! Dșórá! (Ese repede.)

Scena VIII.

Dna de Guy, Lucia, apoi Bernard.

Dna de Guy. Scumpa mea Lucie, nu voi încercá să te întorc dela hotărîrea ta... dar trebuie să-ți mărturisesc că ai fost prea iute.

Lucia. Ce voești? Imi place fericirea liniștită, și simt c'aș fi foarte nenorocită cu vèrul meu... Totdauna sfedi, mánfi, dueluri... căci acel duel... cine șcie pentru ce?...

Vocea lui Bernard. Da, căpitanel!

Dna de Guy. Țst! servitorul seul (Bernard apare cu o valisă și un port-palton.) Unde duci lucrurile. aceste?

Bernard. Ne mutăm, dnă! ne ducem să locuim la hotel!

Dna de Guy și Lucia. Cum?

Bernard. Așá a poruncit căpitanul! Sînt dator numai să ve mulțamesc, dnă... pentru tóte bunătățile dvóstre, între cari intră și ciocolada!... nu-mi place de loc... dar din delicateté...

Dna de Guy. Nu-i vorbă acum de asta! Dar pentru ce Horațiu plécá de aici?

Bernard. Mi se pare că e vorba de demnitatea vóstră!

Lucia. Al înteleg! la hotel, dl Horațiu va fi mai liber să alerge după aventuri... după dueluri...

Bernard. Dueluri?

Lucia. Da, ca-și alatăeri!

Bernard. Cum? el a avut bunătatea să vè spue?..

Lucia. Negreșit!

Bernard (a parte.) Ce onóre pentru minel!

Lucia. Cu acel tiner... domnișorul cela, i-am uitat numele...

Bernard. Numele cui?

Lucia. A celui cu care s'a bătut...

Bernard. Celui cu care... dar cu mine s'a bătut!

Lucia și Dna de Guy. Cu dta?

Dna de Guy. Aidedel! e cu neputință!

Lucia. Cum? nu s'a bătut pentru o femeie?

Bernard. Pentru o femeie! al al credeți óre că eu aș fi tulit-o la moment...

Dna de Guy. Pentru ce atunci acest duel... straniu?

Lucia. Da, pentru ce?

Bernard (fórté incurcat.) Al pentru ce? Hm!... din ce pricină?... nu v'a spus-o?

Lucia. Nu.

Bernard. Atunci, dnă, am onóre de a. ve... (Suie.)

Dna de Guy. Aștéptă... spune-ne! spune te rogl (Incet.) E vorba de fericirea stăpânului teu.

Lucia. Ascultă, vorbește fără incungiur, ca un brav soldat ce ești!

Bernard. Dar... vedeți că... (A parte.) Să povestesc un asemenea lucru femeilor!... (Tare, cu putere.) Iată me rog cum s'a întemplant: Căpitanul, — nu-i tocmai în totdauna cu chef... are unele momente... nervóse... Se vede că eu îl prea necăjisem... Nu dór că-i un om reutácios, ol feréscá Dșeul o inimă de-o bunétate!... dar veđi că piciorul nu i se prea potrivește cu inima... piciorul lui drept... care se ridică de-odată, ca o cumpênă de fântână... Ș-atunci mi-o turnat un...

Dna de Guy. Un... ce?

Bernard. Ei bine, un...

Lucia. Un ce?

Bernard. Cu piciorul drept...

Dna de Guy (riđênd.) Aha! ha!

Lucia (idem.) Sermanul Bernard!

Bernard. Dvóstre rîdeți! Dar eu unul n'am rís de loc, mii de chineji! sângele îmi clocotíá în urechi!... mi se pârea că am fost degradat în fața regimentului întreg!... Dar trebuie să dau dreptate căpitanului... nu s'o codit prea mult... mi-a đis: «Bernard, asta... asta tu se póte șterge decât printr'o lovitură de sabie; — haidem dar să...»

Lucia. Al se 'ntelegel!

Bernard. Și a avut bunătatea de a se mësura cu mine... în acea pădurice... si a-mi face o mică crestătură pe brațul acesta... Voiți s'o vedeți?

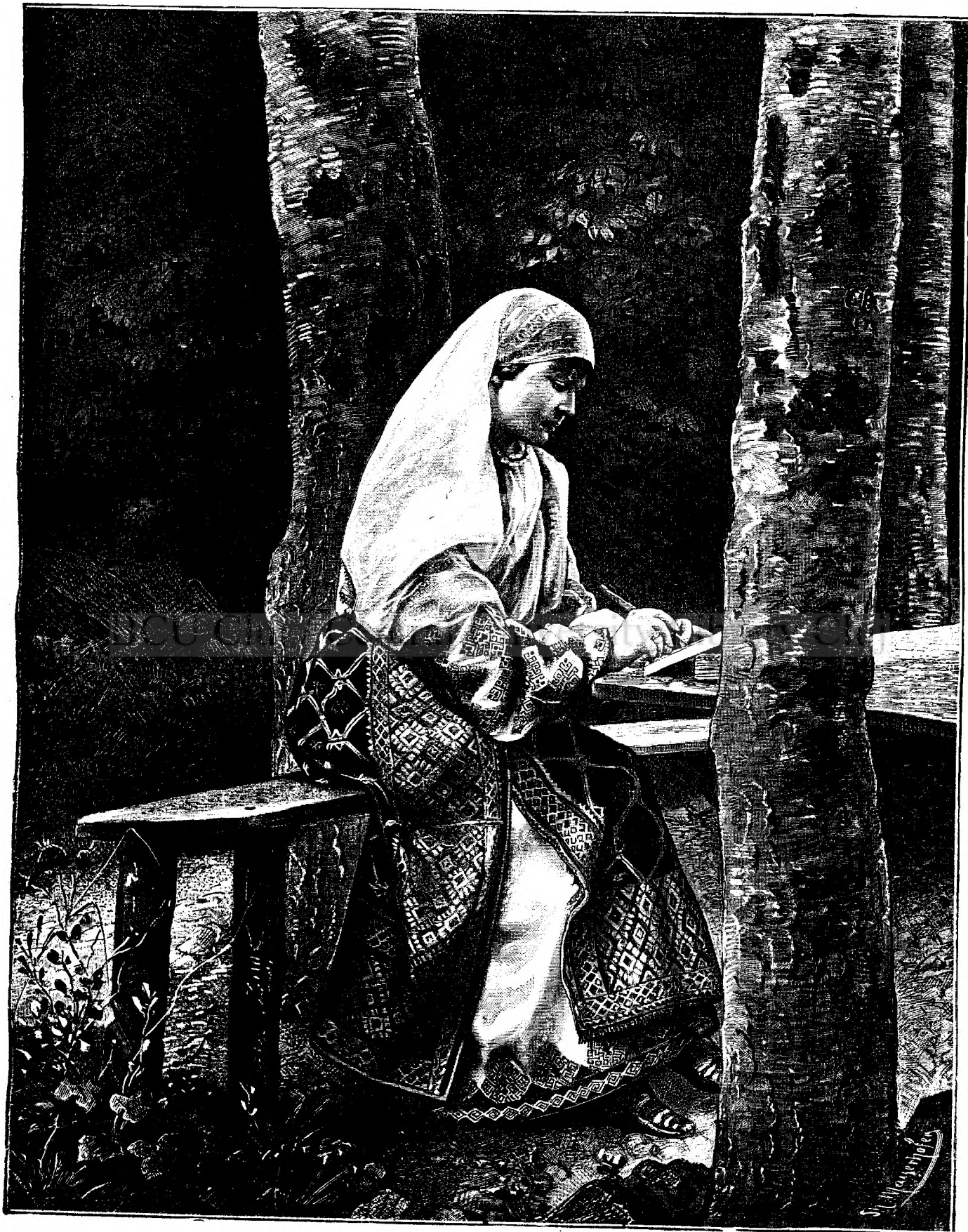
Dna de Guy. Nu, nu-i de trebuință.

Lucia. Te credem, bunule, bravele Bernard!

Bernard. Al dșórá! dta care ai un glăsușor așá de frumușel... ar trebui să-l mângâi puțin pe sërmanul meu...

Lucia. Dar e supêrat?

Bernard. Ol ba încă cum? Mai adiniórea pe când

Carmen Sylva.

își aședă în geamantanul acesta cele două cămeși ale sale, pe când le ticluia mai bine... cu pumnii... am zărit... o lacrimă grosă... strecurându-se din ochi și cădându-i pe musteță.

Lucia (a parte.) Sărmanul meu Horațiu!

Bernard. Ah! să vezi plângând un căpitan de cavalerie!... asta-ți cam scoboră moralul!

Dna de Guy. Fii liniștit, amicul meu, avem să vorbim cu Horațiu... și sper că nu veți mai părăsi casa acésta.

Bernard. Mie unul, decă n'ar fi ciocolada, mi-ar fi tare bine aici!

Dna de Guy. Vom aranjá noi totull... Ie astea de aici! (Arată geamantanul.) Și nu plece până ce nu-i primí un nou ordin. (Bernard ese la drépta.)

Lucia (apropiindu-se de mătușá sa, și sprijinindu-și capul de umerii ei.) Ascultă-me, mătușică...

Dna de Guy. Ce-i nepoțico?

Lucia. Sărmanul băet... a plâns!...

Dna de Guy. Ceea ce vra să ăică: «Mătușico, ai face prea bine să scrii dlui Derigault ca să nu se mai ducă la notar».

Lucia. Al! Dar me mir grozav cum poți să-mi găcești gândul!...

Dna de Guy. Știu că tu me însărcinezi în tot-dauna de niște comisióne prea drăgálașe!

Lucia (sărutând-o.) Iată, ține plata pentru hârtie, cernelă, pentru condeie... Iată și pentru buna mea mătușică!

Dna de Guy (eșind.) O! ce copil alintat! ce copil alintat!

Scena IX.

Lucia. Horațiu.

Lucia (singură.) Sărmanul Horațiu! cât e el de bun!

Horațiu (eșind din camera lui și zărind-o.) O! iertare dșoră... mătușá nu-i aici?

Lucia. Nu, dle... ea scrise o scrisóre...

Horațiu. Înainte de plecare, doresc să-mi ieu adio dela dênșá, — me duc la ea...

Lucia (punându-se în calea-i.) Nu dle, nu te vei duce!

Horațiu. Cum?

Lucia. Dta nu vei mai plecá!

Horațiu. Dar...

Lucia. Nu póte fi nici un dar... eu nu voiesc să plec!

Horațiu. Dați-mi voe dră... după cele ce s'au petrecut...

Lucia. O! acum poți să-ți îngroși vocea cât ța-plăcé; acuma nu mi-i mai frică de dta! Am descoperit un secret!...

Horațiu. Un secret?

Lucia. O! nu căută să-l găcești! el e ascuns în musteța dtale!

Horațiu. În musteța mea?

Lucia. Să-ți fie de ajuns că afli, că eu te iert, și că cosimt a fi femeia dtale!

Horațiu. Este cu puțință! mica mea Lucie!

Lucia. Dar cu o condițiune!

Horațiu. Care?

Lucia. Să nu te mai infurii nici odată!

Horațiu. O! ț-o jur... Uite!... ț-o jur pe acest mic clopoțel ce e colo... și care îmi reamintește toate greșelile mele.

Lucia. Cu atât mai bine! Dar să-ți aduci aminte de jurământul ce faci, și, decă vr'odată îl vei uitá, clopoțelul acesta ți-l va reaminti, și te va rechemá la ordine.

Horațiu. Acum, mica mea verișorá, esplică-mi te rog, acéstá radă de sóre ce a reapărut pentru mine...

Lucia. O! nimic! nimic! nici o esplicáție. Nu pot să-ți spun decát un singur lucru: Servitorul dtale este un brav bărbat!

Horațiu. Bernard?

Lucia. Ian spune-mi amicul meu; după cum am aúdit, lui nu-i prea place ciocolada?

Horațiu. Da!... nu prea se entusiasmiéză pentru acéstá specie de băcălie!

Lucia. Și ce-i place atunci?

Horațiu. Oh! dvóstre n'aveți așa lucru pe aici.

Lucia. Spune totuș...

Horațiu. Lui îi place cognacul... cel mai tare...

Lucia. O să-i cumpăr din economiele mele.

Dna de Guy (din culise.) Lucio!

Lucia. Mătușá me chiamá! (a parte.) Sânt sigurá că me chiamá încă pentru ca să colaborez... (Tare.) Adio!... (Ese.)

(Finea va uramá.)

N. A. BOGDAN

Invingetórea.

Se încinsese odată o luptă înfiorătoare, o adevărată luptă de Titani. Tóte virtuțile încáierate cu tóte vi-
tiurile, împreună se luptau pe viétă și mórte. Ră-
nile sápaté erau adânci, sângele curgea. Dreptatea
fu gonită de vicleniá, falsitate, prefăcătorie și reu-
tate, iar iubirea se sfêrșíá cu incetul, apucată în
ghiarele urei și ale invidiei. Generositatea zăcea în ago-
nie sub mânilé sacrilege ale lăcomiei. Multe virtuți că-
đurá sdrobite în acea ăi; dar și multe vițuri cređurá
că le-a sosit ciasul de pe urmă.

În mijlocul acestei mari mulțimi de luptători —
una din virtuți, erá: bunătatea. Isbită, chinuită, stră-
punsă de săgețile crudei ingrátitudini, ea iarăș se ri-
dicá și intrá în lupta sêlbatică, cu acelaș curagiu, cu
aceeaș rábdare neinvinsă — ca și mai înainte.

Se făcú sérá, se făcú nópte; lupta încă nu ince-
tase — nu se șcía încă, care parte are să iese invin-
gétóre; luptătorii sleiți de puteri cădeau la pământ.
Bunătatea singură, trecea veselá printre rëndurile celor
căđuți, — erá sprintená ca și un përiu de munte și
drăgálașá ca rosața dimineții.

Așa ea mergea dela un loc la altul, încuragiând
pe cei suferinđi și mângáiându-i cu vorbe dulci.

În acele momente — chiar și inimicii ei nu pu-
turá să ăică altfel decát: cea mai puternică, dintre noi
toți, ai fost și ești tu!

8 septembrie 1894.

Tradusă de:

SOFIA VLAD-RADULESCU.

Numai când nu depinđi decát de tine, poți să
produci lucruri mari.

*

Cine face bine, vede decát folos i-a fost fapta nu-
mai când e bolnav.

*

Decă necasurile zdrunciná fericirea, plăcerile oclătiná.

Duducuță, duducuță...

Fost odată o cucună ș-un boier ș-aveau o fată. Boieriu și cucuna aveau odaia lor de dormit, de o parte și fata a ei. Intr'o noapte vine la ferăsta fetei o pasere și cântă: «Duducuță, duducuță, bine ți-i, da reu ța fi. Duducuță, duducuță, bine ți-i, da reu ța fi!» așa până în trei ori. Dintei o gândit că i s'o părut — a doua sêră vine iar paserea și cântă: «Duducuță, duducuță, bine ți-i, da reu ța fi etc. S'apucă și-i spune mâne-sa: Dómne, mamă, în tótă sêra vine la mine la ferăstă o pasere și încă ce-mi spune: Duducuță, duducuță, bine ți-i, da reu ța fi. — Póte ți s'o părut, ădice mă-sa. — Nu mi s'o părut, vină desêră și-i dormi cu mine și-i vedé. Se duce mă-sa sêra în odaie la fată și se culcă, la o vreme de nópte numai ce aude la ferăstă: Duducuță, duducuță, bine ți-i, da reu ța fi etc. — Nu-i alta, ădice mă-sa, decât că nu-s casele curate; trebuie să ne mutăm.» Adoua ăi vorbesce cu boieriu și se pun la cale să se mute. Poruncesc să pue caii la trăsura și se iau cu toții și se duc să-și caute case. O mers ei la doue, la trei case, nu le-o plăcut, iaca vèd niște curți tare frumoșe, stau cu trăsura la pórtă să intre și acolo. Da fata, ca fată, sburdalnică, țup, țup, sare ea din trăsura întei și intră înaintea părinților. — Atunci pe loc porțile s'o zăvorit și s'o închis și s'o făcut un zid înalt până la cer... Așă-i decă nu iau copiii sêma și umblă de capul lor.

Plânge mă-sa, plânge tată-seu, pace — dela o vreme o vèdută că nu-i nici un chip, s'o întors acasă; cât lumea nu eră să ședă acolo.

Fata o intrat în lăuntru, o găsit un smoc de chei ș-o mers din casă 'n casă pân în odaia cea din fund. Acolo eră un mort întins pe mêsă, de amêndoue părțile îi ardeau luminări, și la cap sta o cărticea deschisă, într'ênsa sta scris că: cine va citi șepțe ani de ădile deărêndu, mortu cea se va sculă și pe acea care a citi a luă-o de soție. Fata s'o și apucat de citit și tot îl sărutá și plângea și citiá, și iar plângea și-l sărutá și citiá. Că așa eră de frumos că par că nu eră mort, da dórme. Ș-o cetit ea așa, ăi și nópte șese ani și peste jumătate, îi mai trebuia câteva luni și impliniá. Da amu nu mai putea nici ea, de atâta trudă, se gândesce într'o ăi: inse me duc și eu o lécă pe afară, să mai vèd lumea, că de mult îi de când n'am vèdută-o ș-apoi voi veni iar și m'oi apucá iar ș-oi ceti.

Amu zidurile cele incepuse a se nărui, borte și crepături se vedeau — s'o oburcat ea cum o putut să se uite peste zid. Tocmai atunci treceau doi turci pe acolo c'o țigancă legată ș-o băteau și ea răcniá așa de tare, făcuse ceva ș-o duceau la spânzurătoare. Fete-i i-o fost milă când o vèdută ș-o început a se rugá la turci: Dați-mi o mie, n'o uicideți, — ce să ve dau pe dênșă? și cum îi spânzurá salba dela gât, o desprins-o dela grumazi și le-o dat-o turcilor; ei buni bucuroși o făcut țigancei vènt ș-o aruncat-o pân din colo peste zid.

De bucurie mare că mai vede un suflet de om, după atâta amar de ani, nu șcicia ce să mai facă. O dus-o 'n casă, i-o dat demâncat, o prins a o întrebá; și cum sta de vorbă de-odată o pãlit-o un somn că nu putea să se ție pe picioré și-i spune țigancei: Eu me las o lecuță, că tare mi-i somn, da dta me rog să me trezești îndată, să nu me lași mult să dorm.» Țigancă bine că s'o vèdută singură, o început a umblá prin odăi ș-o mers pân în odaia cea din fund unde eră mortul. Da ea șcicia carte ș-o cunoscut ce sta acolo; și s'o apu-

cat ea în locul fetei să citescă. Fata tot dórme înainte, s'o implinit și sorocul și ea nu s'o mai trezit. Boieriu s'o sculat și pentru c'o găsit-o pe țigancă, o trebuit pe dênșă s'o ieie.

Intr'o ăi cum treceau amêndoi pi'n casa cea unde dormiá fata, o întreat-o pe țigancă ce fată-i acea care dórme acolo. Ia o slugă a mea, ădice țigancă și merge la fată ș-o trage: da scólă, leneșo, ce adormi atâta... și te apucá de trebă... Fata s'o sculat, s'o uitat... și când o vèdută n'o ădis nimică. O trebuit să se apuce ea în locul țigancei de slugit.

O fost trecut doi trei ani de-atunci, odată o avut să mèrgă boieriu cela într'un tîrg depărtat și cum e obiceiul, o întreat pe fiecare slugă ce să le aducă: una o spus că de rochie, alta un bariz, alta păpuci, da ea o ădis că: petró de judecată, cuțitaș de junghiat și o păpușică. Boieriu s'o mirat de vorbele ei, i-o cumpêrat tóte ce i-o ădis, dar când o fost să i le dee, o gândit în gând: am să me pun de pândă, să vedem ce are să facă cu ele și s'o ascuns în odăița ei. Fata o așteptat până nóptea când o gândit că toți dorm; atunci o scos păpușica și cuțitașul și petró și le-o aședat pe mêsă, ori pe pat — unde-a fi fost — păpușă o aședat-o în față, cuțitașu l'o pus dintr'o parte și petró din alta ș-o început a plânge ș-a se jelí: «Păpușă păpușica mea, cum nu m'aș jeluf eu ție ca la mămucuța mea, că eu n'am fost de slugă, cum me veđi, da am fost așa ș-așa — ș-o început a-i spune tótă istoria ei din capet; cu paserea, cu casa și cum o citit, și ce o pãtit și când o ajuns la sfêșit atunci o ădis: Sai petró de me omóră și cuțitaș de me junghie, că nu mai am la ce trăi. Atunci boieriu o sãrit de unde eră ascuns ș-o prins-o 'n brațe. — Stăi și nu te junghia, c'am audit tóte și de amu tu ai să fi a mea.

Ș-așa o vrut Dđeu ca fata tot o avut noroc pe lume, — da la țigan, — e șciut de când lumea — că ochii să-i scoți.

Boieriu de ciudă mare o vrut s'o omóră îndată pe țigancă, dar fata nu l'o lăsat. S'o ales numai c'o bătae bună și i-o dat drumul; iar ei amêndoi o făcut o nuntă frumoșă, că le-o mers vestea 'n lume și de n'or fi murit, trăiesc și astăđi.

(Audită în Botoșani.)

ELENA VORONCA.

Proverbe.

Sgârcitul nu e stăpân pe banii lui, ci banii îl stă pânesc pe el. (Bulgăresc.)

Bate toba surdului și arată oglinda orbului. (Romănesc.)

Furia și frica sînt rude. (Italian.)

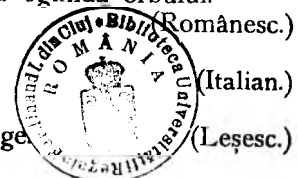
Sula de aur, zidul străpunge. (Leșesc.)

Limba indulcește, limba amărește. (Romănesc.)

În nefericire, nu în fericire, se arată puterea bărbaților mari. (Indian.)

După petrecerea dată în casă, te scarpini în cap. (Francez.)

Nici salcia pom, nici țiganul séu leneșul om. (Rom.)

Rentórcerea reginei in România.

Sâmbăta trecută la Sinaia a fost o mare serbătoare: intimpinarea reginei Elisabeta, care după o absență de trei ani, s'a întors în țără, dimpreună cu regele Carol, care in luna trecută a mers in străinătate s'o aducă acasă.

Sosirea a fost ficsată pe vineri, după cum o anunțarăm și noi in nr. trecut, dar apoi s'a amânat pe sâmbăta.

Despre acésta solenitate cetim in «Timpul» următórea dare de sémă:

Sâmbăta, Sinaia a fost in sêrbătóre. De diminetă tóte vilele erau impodobite cu drapele, covóre și verdetă, iar dela gară și până la Castel erau ridicate numeroșe arcuri de triumf. Pe arcul dela mănăstire eră scris: «C. E. Bine ați venit».

Lumea sosiă mereu din tóte satele de prin pregiur. Peste tot eră animație și veselie.

La orele 11 $\frac{1}{2}$, a sosit trenul accelerat din Bucureșci, aducând pe dnii miniștri și persónele oficiale din Capitală.

La orele 3 și 45 minute a plecat din Sinaia la Predeal un tren special ducând pe prințul Ferdinand, princessa Maria, princessa Alecsandra, sora princessei Maria, dna și dl prim-ministru Lascar Catargiu, dnii miniștri Olănescu, Ghermani, Al. Lahovari, dl N. Filipescu, dnii generali Arion, Vlădescu, Barozzi, Algiu și alte persóne distinse.

Trenul a sosit in Predeal la orele 4. Gara eră splendid decorată cu stéguri românești și englezești, cu verdetă și covóre.

Elevii școléi din Predeal, băeți și fete, erau inșirați pe doue rânduri in fața salonului, unde trebuia să descindă regele și regina.

Și aci animație fórté mare; lumea sta ingrămădită așteptând sosirea suveranilor. In mijlocul convorbirilor, de-odată se aude sunând clopotul. Tótă lumea tace. Sânt 4.40 minute. Trenul regal se vede sosind. Toți miniștri impreună cu soțiile lor au eșit pe peron. Trenul intră in gară. Regina apare la feréstră plină de vieță și suridétóre, salutând publicul, care se descopere și aplaudă plini de emoțiune. Suverana este fórté mișcată. Musica intonéză imnul regal.

Regina se cobóră din tren și imbrățișeză pe princessa Maria și principele Ferdinand. Dómnenele din societate, care se aflau de față, presintară suveranei numeroșe buchete. Regina sărută pe tóte dómnele.

In acest timp, regele, urmat de dnii generali, trecu in fața companiei de soldați și dișe: «Să trăiți!» Nenumérate urale rěspund la salutul suveranului.

Copii dela școlă din Predeal cântă imnul regal.

La orele 5 și 55 de minute, suveranii se urcă in tren insoțiți de dnii miniștri și persónele oficiale. Trenul se pune in mișcare in uralele mulțimei. Tóte gările până la Sinaia sânt frumos impodobite, iar pe ambele laturi ale liniei ferate sânt țărani in haine de sêrbătóre, cari salută pe suverani.

Trenul regal intră in stația Sinaia la orele 5 și un sfert. Musica batalionului de vênători cântă imnul

regal. Entusiasmul poporatiei e mare. Numeroșe dómne oferă reginei buchete de flori.

Suveranii s'au urcat in trăsuri și au pornit la mănăstire, unde s'a oficiat un Te-Deum. După serviciul divin batalionul de vênători a defilat in fața suveranilor

După Te-Deumul oficiat la Sinaia, sâmbăta, pentru sosirea suveranilor, I. P. S. S. mitropolitul primat a rostit următórele frumoșe cuvinte:

Sire, Dómnă!

In numele Sântei nóstre biserici ortodoxe autocefale române și al smeriților ei servitori, viu a roști Majestăților Vóstre viua nóstră bucurie pentru fericita Vóstră sosire in țără.

Sire!

Te-ai dus pentru câtva timp, spe a căută la isvórele dătátóre de sănătate, intremarea și odihna, după marile și glorióșele lucrări dela care nu pregeți in folosul acestei țeri; și precum gândul și sufletul copiilor urméză pașii părintelui lor iubit și așteptă cu nerăbdare intórcerea aceluia care conduce pașii lor și-i povéțueșce in calea vieții, așa așteptă, Sire, națiunea pe Domnul și regele ei iubit, care mai bine de un pătrar de véc conduce și povéțueșce pașii ei pe calea evlaviei, a slavei și a inffloririi.

Și Tu, Dómnă și regină, pe care o lungă și grea bôlă Te ținuse departe de noi, dumneđeésca pronie, care in negrăitele și nepétrunsele ei taine le intórcé tóte spre binele și spre folosul ómenilor, n'a voit ca fiii României — coppii sufletești ai Majestății Tale — să fie lipsiți mai multă vreme de Mama care cu iubire a veghiat peste ei și i-a legănat cu dulcele ei cântece, in dîle mari și ferice, ca și in dîle de tristețe.

Priveșce in giuru-Ți, Dómnă și regină, și vei vedé pe tóte fețele zugrăvită bucuria, că Dumneđu Te-a adus in mijlocul nostru. Și precum s'a bucurat Înțeleptul împérat Solomon, când a vėđut pe împératésa din Saba, așa se bucură poporul român pentru fericita sosire a Majestății Tale.

Iar eu Ve dic: bine ați venit, Sire și Dómnă, și să trăiți intru mulți ani cu fericire, impreună cu A. A. L. L. R. R. principele și princessa României și cu scumpa Lor odraslă principele Carol.

Ca adaos la aceste, reproducem din «Monitorul Oficial» următórele rënduri:

După sfêșirea defilării, Majestățile Lor, cu principele și principesele, și urmați de suite, au pornit la castelul Peleş in noui aclamări.

La orele 7 $\frac{1}{2}$, s'a servit prândul, la care au luat parte aprópe 30 persóne. La orele 8 $\frac{1}{2}$, s'a făcut o retragere cu facle in fața castelului; mulțimea a aclamat pe regele și regina. Majestățile Lor au apărut pe terasă.

Duminecă, 11 septembre, la 9 ore de diminetă, regele și regina au mers la biserică, unde au ascultat Sânta liturghie; iar séra suveranii nóștri au intrunit la prând pe președintele consiliului cu miniștri și dómnele, pe președinții Senatului și al Camerei cu dómnele, precum și alți invitați de distincțiune; peste tot 40 persóne.

Cu ocasiunea asta credem a face o plăcere publicului nostru cetitor, reproducând in fóia nóstră de acuma portretul reginei Elisabeta, cunoscută in lumea literară sub pseudonimul Carmen Sylva.

Elisabeta-Otilia-Luisa, regina României, s'a născut la 29 decembrie 1843, prin urmare acum e'n vîrstă de 51 de ani. E fiica prințului de Wied; s'a căsătorit la 15 noiembrie 1869 cu principele Carol.

Ca regină, ca scriitoare, ca ingrititoare de bolnavi pe timpul resbelului, dînsa ș-a atras iubirea și simpatia țerii, care acum la rentorcere a primit-o cu atăta bucurie și dragoste.

LITERATURĂ și ARTE.

Știri literare și artistice. *Di Al. Demetrescu*, profesor de limba franceză la liceul Sf. Sava din București, a publicat o lucrare interesantă, intitulată «Galicisme, proverbe, maxime și barbarisme în limba română». — *Di N. G. Krupensky*, directorul monetăriei statului român, a scos de sub tipar la București un interesant și elegant volum intitulat: «Medaliile române sub regele Carol I și alte câteva medalii mai vechi». — *Di I. Darius* a scos la lumină un «Dicționar maghiar-român și întrebări» la cărțile de citire pentru învățarea limbei maghiare. — *Bustul lui Rosetti*. La București s'a reconstituit comitetul de tineri, pentru a face bustul lui C. A. Rosetti. — *Di Eugen Maximovici*, pictor diecesan și profesor la școla reală gr. or. din Cernăuți, s'a stabilit acolo în palatul reședinței.

Isprăvile lui Păcală. Cine nu cunoșce pe Păcală, acesta figură glumetă a poeziei noastre populare? Păcăliturile lui sînt fără sēmēn și nu mai au sfērșit. Păcala este un erou în felul seu, care învinge greutățile cele mai mari și a cărui fapte se povestesc prin șeșetori și pretotindene din generațiune în generațiune. S'au și publicat câteva culegeri din povestile lui glumete, mai cu sēmă în prosă, cum le povesteșce poporul. *Di Petru Dulfu* a avut idea d'a reproduce aceste povestiri în versuri; rezultatul stăruințelor sale este un volum care a apărut de curēnd la București sub titlul «Isprăvile lui Păcală» epopee populară în 24 de cānturi, cu ilustrațiuni de Jiquid și Hlavsa, cunoscuții caricaturiști din București. Lucrarea dlui P. Dulfu, scrisă în o bună limbă romānescă, prin care transpiră un timbru ardelenesc, de sigur va fi cetită cu plăcere în cercurile poporului, pentru care pare a fi scrisă. Tocmai de aceea ar fi de dorit să se facă și edițiune populară mai ieftină. Volumul e precedat de un prolog în versuri. Ilustrațiunile intercalate sînt aprōpe tōte reușite. Frontispiciul desemnat de Hlavsa reprezintă pe Păcală mergēnd cu traista 'n spate, lângă o fântānă, pe cānd în dos se vede biserica prin pădurea de brași. Prețul 3 lei 50 bani. De vēndare la Socec, Sfetea în București și la tōte librăriile principale din țēră.

Conferință literară și musicală la Paris. Dșōra Georgescu, care urmēză conservatorul la Paris, a ținut în iērna trecută o conferință literară musicală în cercul militar, iar de curēnd la Théâtre d'Application, repurtānd în ambele casuri succes mare. Dșōra Georgescu, în costum romānesc, în piciorē și nu șeșēnd ca conferențiarul vulgar, ne-a dat — scrie «Revue du cercle militaire» despre conferința a doua — o privire fōrte clară și fōrte documentată a poeziei populare romāne. Dsa ne-a esplicat cā acēstă poezie cuprinde cinci genuri principale: 1. Colindele, poeșii cāntate, inspirate de istorie și mitologie, sēu avēnd legături cu obiceiurile poporane. 2. Doinele (genul cel mai original și cel mai viu) sînt un fel de mici poeme cāntānd amorul sēu natura și adesea ele au un caracter rēsboinic. 3. Horele sēu dithy-

rambe, destinate a ritmā danțuri rustice sēu rēsboinice și cari adese-ori sînt de o melodie simplă și monotonă și une-ori isbucnesc în acorduri caprițioșe și bizare. 4. Baladele, cāntece rimate cu o mare licență poetică și care povestesc vitejiile prinților ori pe ale brigandilor. 5. În fine Romānte, care au din nefericire mai puțină naivitate și mai multă literatură, fiind compuse de ōmeni instruiți și prezentānd mai multă știință artistică decāt reală emoțiune. *Dra Georgescu*, care ne-a cāntat rēnd pe rēnd o complāngere din fiecare gen, cu o artă consumată ce îi da bine caracterul lui special, a terminat conferința arātāndu-ne minunata aptitudine a rasei romāne pentru poezie. Dsa a comparat aceste cāntece populare, de o grație primitivă, mișcātōre, cu poemele bretone culese de Hénart dela Villemarqué, în Barzaz-Breiz. Ele au aceeaș culōre pitorēscă, acelaș farmec naiv și dsa are cuvēnt de a lāudā acest popor care, strābātēnd vēcūrile, a știut să păstreze fisionomia sa vechie, acēstă dulce și visātōre melancolie a cārei espresiune este poezia lui.

Apel pentru istoria școlilor. *Di Iuliu Vuia*, învățator în Banat Comloș-mare, lucrēzā de mulți ani la istoria școlilor. A și adunat spre acest scop multe date și documente. Fiind convins cā multe documente zac ascunse pe la particulari și în unele archive parohiale, face apel la toți să i le comunice. În deosebire cere să i se trimită 1, *Invēțături cātrā dascālil normaliceșci a școlilor neunite din marele principat al Ardealului 1809*. 2, *Bucōvna de Normă de Moisi Fulea* directorul școlilor naționale neunite din Ardeal, Sibiiu 1815. 3, *Rēnduiera pentru școli 1785*. 4, *Considerānd*, cā în acest studiu va face și istoricul literaturii noastre pedagogice-didactice, sînt rugați toți domnii autori de manuale pedagogice didactice a trimite cāte-un esemplar, pe cari le va revanșā.

Cărți de școlă. *Di Gh. Adamescu*, profesor în Galați, a scos la lumină în București la Socec un manual intitulat: «Noțiuni de istoria limbei și literaturii romāneșci» conform programei oficiale pentru învățămēntul secundar și special. Autoorul ne spune în prefață, cā n'a voit să dea la lumină o operă de erudițiune, ci numai să adune cāteva mai de obște primite cunoșcinte, pe care programa oficială le cere școlarilor. Întrēga materie e împārțită în trei mari divisiuni: limba, literatura poporană și literatura cultă. Prețul 3 lei 50 bani. — *Aritmetică* pentru școlile populare, de F. E. Lurtz. Tradusă de un învățator, după a noua ediție germană. Partea II. Numerii 1—10.000. Brașov. Editura librăriei H. Zeidner.

TEATRU și MUSICĂ

Reprentație teatrală în Bistrița. Am anunțat, cā în luna trecută s'a jucat și la Bistrița piesa «Sărăcie Lucie» comedie populară cu cāntece de Iosif Vulcan. Despre succes cetim în «Minerva» de acolo un raport lung, din care scōtem urmātōrele rēnduri: Rolele au fost interpretate cu o adevērată dibăcie artistică. Piesa «Sărăcie Lucie» e o piesă potrivită pentru popor. Tineretul a înțeles acēstă și prin jucarea acestei piese a făcut, ca publicul participant fără deosebire de stare și de naționalitate să fie incāntat peste mēsură de acest succes escelent. Pavel Botcar, în rola epitropului Sivu Iernilă și Alesandru Rad, în rola de cărăuș, au jucat cu o naturalitate vrednică de admirat. Dela început pānā la sfērșit au știut a-și păstrā sāngele rece și au dove-

dit o istețime neintrecută. Ioan Bucur in rola lui Trăila Liliac, ficior holteiu, prelângă că a interpretat rola sa foarte frumos, a pus in uimire pe publicul ascultător cu vócea sa sonoră și puternică, cu care a cântat versurile din rola lui. O veselie continuă ne-a făcut apoi in întreg decursul reprezentației Mitru Grec, care a interpretat rola lui Viliga, nebunul satului, cu o așa dibăcie, încât a stors aplausele întregului public ascultător. Dar plăcerea noastră s'a ridicat la culme, când am vădut, cum Susana Sângeorzan, fca cantorului din loc, a știut să esecute rola țigăncei vrăjitoare Sanda. Susana Sângeorzan, acéstă tineră și drăgălașă fată, acum a treia órá a pus publicul in uimire prin producțiunile sale. Precum totdeauna, așa și acum cu manierele ei frumoșe și cu o istețime rară a știut a atrage atențiunea publicului asupra sa așa că ênsuș ilustrul domn Odobescu, fost ministru in România, care încă a fost de față, a ramas atât de încântat, încât s'a exprimat, că in acești tineri și in special in acéstă tineră remâne ascunsă o putere și dibăcie artistică neprețuită. Asemene au jucat frumos Maria Mureșan in rola Veselinei, Aurelia Petringel și Maria Cristurean in rola de neveste și Florica Butuc in rola de fată. Ceialalți ficiori și fete, cari au luat parte ca personal întregitor la reprezentație, încă merită totă lauda. Mult a încântat prelângă aceste pe public și frumosul și drăgălașul port românesc, ce purtau diletanții și pe care întreg tineretul nostru românesc din Bistrița îl pórta totdeauna cu multă dragoste și cu mare mândrie. Cu un cuvânt putem constată cu mare incredere, că reprezentația a făcut asupra publicului o impresiune atât de plăcută, încât destul de fidel nu o putem descrie. Succesul acestei reprezentații se póte constată in urmă și prin impregiurarea, că toți și tóte doresc, că acéstă piesă să se mai jóce odată. Inițiativa la acéstă reprezentație a făcut-o învățătóresa din Bistrița, dómna Lucreția C. Gaël.

Noutăți musicale. La București au apărut următórele compositiuni noi: «Buciumul Carpaților», vals de Bernh Faighes. — «Mi-ai spus la revedere», romanță, cuvinte de Carol Scrob, musică de Alex. St. Geogges. — «Sârba cismarilor», cuvinte și musica de Pavlowsky.

BISERICĂ și ȘCOLĂ.

Șciri bisericești și școlare. Esc. Sa archiepiscopul și mitropolitul Miron Romanul a sfințit joi biserica din Șinca-nouă, iar mâne duminică va sfinți cea din Șirnea. — La capitulul din Gherla s'au făcut următórele promovări: Canonicul-custode Ioan Papiu a fost inaintat la stalul de canonic-lector; canonicul-școlar Alesandru Bene a devenit canonic-custode; Ioan Georgiu a fost numit canonic-cancelar. — La școlele medii române din Brașov s'au in scris școlari mai mulți decât an: la gimnasiu peste 300, in clasele reale inferióre aprópe 100, in cele comerciale 140.

Congresul studenților români la Constanța s'a deschis sâmbătă la 10/22 septembrie după miédădi la orele 2. Tinerimea a primit cu ovațiuni pe studenții de dincóce de Carpați. Principele Gr. Sturdza a fost proclamat președinte onorific; iar președinte al congresului a fost ales dl G. Stefanescu-Góngă. La congres s'a ținut conferințele pe care le anunțarăm. La întórcere in București li s'a făcut studenților o primire foarte călduroasă; dela gară toți s'au dus la statua lui Mihai Vitețul, unde s'a depus mai multe coróne. Apoi au vizitat

monumentele și instituțiile de cultură, au asistat la un concert la Ateneu și s'au intrunit la banchet.

Societăți de lectură de ale tinerimei. La Beins societatea de lectură Samuil Vulcan a tinerimei dela gimnasiu s'a constituit la 4/16 l. c. sub presiul directorului Ioan Butean, care presintă tinerimei pe noul conducător al societății, profesorul Ioan Cheri, după care profesorul Vas. Stefanica, fostul conducător își luă remas bun prin un discurs. După aceste s'au făcut alegerile, cu următorul rezultat: notar al ședințelor Ioan Candrea, notar al corespondențelor A. Lucian Bolcaș, secretar Vas. Terebenț, toți studenți de cl. VIII; bibliotecar Ioan Pap jun., archivar Sabin Ignat, cassar Ioan Gall, studenți de cl. VII, controlori Traian Suci, Floarea Rocsin studenți de cl. VIII și Trăian Mărcău st. cl. VII. — **La Năsăud** societatea de lectură a junimei studióse, care mai de mult purtase numele «Virtus romana rediviva», s'a constituit așa: Conducător al societății profesorul Ioan Ghețe; președinte Ilie Popescu stud. cl. VIII, vicepreședinte Eliseu Mezei Câmpeanu stud. cl. VII, secretar I Ioan Tahișu stud. cl. VII, secretar II Ieronim Bal stud. cl. VII, bibliotecar Gregoriu Blaga stud. cl. VIII, vice-bibliotecar Vasile Moisil stud. cl. VII, cassar Valeriu Vlesin stud. cl. VIII, controlor Octavian Pavelea stud. cl. VII.

Cursul de lucru manual al dlui Moian la București. Dl G. Moian, cunoscutul profesor din Transilvania, a ținut in săptămânile trecute la București un curs de lucru manual, la care din ordinul ministeriului de culte au luat parte 11 institutori și 24 învățatori. La aceste cursuri s'au învățat următórele specialități; cartonagiul, sculptura geometrică in lemn cu trasoragiul și impletiturile de nuele. Cursul s'a inchis la 7/19 septembrie cu succes foarte bun, ceea ce s'a dovedit prin expoziția de obiecte foarte variate și bine făcute, pe care le-au confecționat învățatorii și institutorii in timp de 31 zile.

Adunări învățătorești. Reuniunea învățătorilor români gr. or. din districtul Brașov va ține adunarea sa generală la 26, 27 și 28 septembrie v. in comuna Feldióra, sub presiul dlui Ioan Popea, secretar Nicolae Bârsan. Învățătorii I. Dariu, Iosif Aron, I. Popea și alții vor ține prelegeri teoretice și practice.

C E E N O U ?

Hymen. Dl dr. Aurel Cosma, candidat de avocat in Țimișóra și dșóra Lucia Minodora Cosma, fca dlui Parteniu Cosma, directorul «Albinei» ș-au serbat cununia in duminica trecută, 11/23 septembrie, la Sibiu. La actul cununii a pontificat ênsuș Esc. Sa archiepiscopul și mitropolitul Miron Romanul, care a adresat parochiei noue o cuvântare frumoșă. — Dl George Manciu, absolvent de teologie, s'a cununat cu dșóra Lucreția Făgărășan, la 16 septembrie n., in Teure. — Dl Ipolit Calinescu, auscultant la pretura din Câmpulung in Bucovina, s'a logodit cu dșóra Aglae de Andruhovici din Părtești-de-jos. — Dl Aurel Secășan, conducătorul oficiului poștal din Vraniu, s'a logodit cu dșóra Ioana Bărbos, fca dlui C. Bărbos, fost notar in Ghiorc lângă Țimișóra. — Dl Ilie Savu și dșóra Maria Chr. Orghidan s'au cununat la 11/23 septembrie in Brașov. — Dl Iuliu Laslo, teolog absolvent și dșóra Mariți Birtolon se vor cunună la 30 septembrie n. in Lascud.

Șciri personale. Dl B. P. Hașdên, a cărui bolnăvire o anunțarăm cu părere de reu, e mai bine și

astăzi sâmbătă va sta dimpreună cu dna Hașdău, la mormântul fiicei lor Iulia, serbând a șesea aniversare a morții ei. — *Di Rubin Patîța*, unul din osândiții dela Vaș, a fost suspendat prin camera advocațională din Alba-Iulia dela practica advocațională; Curia reg. inse a nimicit hotărîrea camerei advocaționale.

Procese noue. *Procesul părintelui Lucaciu*, intentat pentru calumnierea protopretorului Schmidt din Baia-mare, s'a pertractat sâmbătă la tribunalul din Sătmăr. Tribunalul a oprit pe dl Lucaciu să pótă vorbi românește și fiind că nu s'a supus, i-a detras cuvântul. In urmarea acestui refuz, apărătorul seu dl Coriolan Bredicean, s'a retras dela apărare. Părintele Lucaciu a fost condamnat la șese luni de arest și 200 fl. amendă in bani. Dsa a apelat. — *Di Andrei Balteș*, fost redactor responsabil al «Tribunei», implinindu-și osenda de patru luni de temniță ordinară, la care a fost condamnat la 29 martie, a eșit in sêptemâna trecută din închisóre. — *Dreptatea* va avé primul proces de presă la 11 octombree; 25 de articoli sînt incriminați; respunđabilitatea a primit-o dl dr. Valeriu Branișce, parte ca autor, parte ca redactor respunđător. — *Cei 11 preoți* din protopopiatul Bistriței, condamnați pentru aderență la Replică, ș-au inceput osenda in temnița din Cluș.

Domnișórele române din Sibîiu au trimis in sêptemâna trecută doue adrese de felicitare; una, congresului studenților români din Constanța, care le invitease să ia parte la congresul acela, — alta dlui V. A. Urechîă, președintele Ligei Culturale. Depeșele au fost semnate de domnișórele: Lucreția Popescu, Maria Roman, Lucia Cosma, Minerva Cosma, Eleonora Borcia, Agnes Cristea, Eugenia Greavu, Alesandrina Cunțan, Zina Moga, Jeni Moga, Elena Cunțan, Letiția Roșca, Emilia Grecu, Eugenia Grecu, Aurelia Henzel, Maria Cristea, Iustina Bâzdu, Olimpia Neagoe.

Domnișórele române din Blaș au trimis dlui V. A. Urechîă, președintele Ligei pentru unitatea culturală a Românilor, o adresă de mulțumită pentru apărarea causei naționale. Adresa e semnată de domnișórele: Elena de Csato, Virginia Solomon, Elena Sântion, Netti Vancea, Elena Nistor, Aurelia Barițiu, Melania Brêndușan, Hortensia Groze, Silvia Moldovan, Elena Hossu, Elisa Bodocan, Georgina Bucșia, Eugenia Ioanovici.

Domnișórele române din Brașov ori mai bine in numele domnișórelor române din Brașov, s'a trimis la congresul din Constanța al studenților români, o depeșă de felicitare, dörîndu-i succese strălucite in lucrările sale menite a ridicá virtutea neamului românesc; subscrise au fost domnișórele: Victoria Branișce, Elena Stănescu, Mariana T. Stănescu, Maria Bogdan, Marieta Ilasievici, Agapia Nicolau,

Esposiție de vite și de pôme in Seliște. Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibîiului va arangia la Seliște o esposiție de vite și de pôme. Amêndoue se vor deschide la 4 octombree n. Cea de vite se va mârșinî de asta-dată la vite cornute cu escepțiunea caprelor; se va deschide la orele 9 inainte de miédăđi și va ținê până la 1 oră după miédăđi, când va urmá premiarea; nu se primesc decât vitele locuitorilor din comunele aparținêtoare cercului pretorial Seliște. Juriul constă din 24 membri sub presiul dlui Ioan de Preda, vicepreședintele Reuniunii. Esposiția de pôme se va deschide in aceeaș đî la orele 8 $\frac{1}{2}$ dimișeta și va durá până 'n 8 octombree la orele 2 după miédăđi, când va urmá premiarea, apoi ținerea unui discurs despre fabricarea vinului de pôme de câtră

vicepreședintele Reuniunii, dl avocat Ioan de Preda. Ca esposanți pot participá, afară de membrii Reuniunii, toți locuitorii de pe teritoriul comitatului Sibîiu, dar premiile in bani se vor acordá numai membrilor Reuniunii.

Bal la Năsêud. Comitetul societății Vasilie Nașcu, pentru ajutorarea studenților sâraci, va da la 4 octombree n. bal in sala de gimnastică a gimnasiului, in folosul fondului acelei societăți.

O victimă a hipnotismului. O ingrozitoare tragedie s'a întemplat đilele trecute in castelul proprietarului Teodor Salomon din comuna Tuzser (Ungaria.) O fată de 23 de ani, anume Ella, fiica lui Teodor Salomon, a fost hipnotisată de un hipnotizor, anume Franz Neukom. Hipnotizorul suggerá fetei ca să represinte pe o ofticosă. De-odată ea dete un țipăt sfășietor și căđu mörta. Tóte ajutórele medicale date imediat au rēmas zadarnice. Interesant de amintit este faptul că đșóra Ella, care suferia de dureri nevralgice la cap, a fost hipnotizată in aceeaș đî de 6 ori și numai la al șeptelea esperiement și-a dat sufletul. In momentul când hipnotizorul a întreat-o decă simte ceva la cap, fafa a scos un țipăt incet și căđu la pâmênt mörta.

Petrecere la Hotoan. Mâne duminică la 30 septembrie se va binecuvêntá șcôla nouă din Hotoan, in Selagiu. Cu privilegiul acesta sêra se va da și un bal.

Patru-deci de ômeni mușcați de câni turbați. La institutul de bacteriologie al dlui dr. V. Babeș, serviciul anti-rabic de sub conducerea dlui dr. Emil Pop, se află in tratament 40 persône mușcate de câni turbați. Din acești 40 bolnavi, 15 sînt din Bulgaria, iar 7 din Bucovina.

Necrológe. *Ioan Pop*, profesor de limba română la gimnasiul din Sighetul-Marmației, protopop onorar, un zelos fiu al națiunii sale, a incetat din viață la 24 septembrie, in etate de 58 ani, jelit de familie numerosă. — *Teodor Lazaru*, cetățan in Beinș, fratele dlui George Lazaru, avocat in Vinga, a repausat la 18 septembrie, in etate de 54 ani. — *D. B. Comșa*, student la universitatea din Paris, a murit acolo la 10/22 septembrie, in etate de 20 ani. — *Hübisch*, șef de orchestră la Teatrul Național din București, compositorul Imnului Național, a incetat din viață in sâmbăta trecută la Sinaia. — *Vasiliu Ghețe*, paroc gr. c. al Cuceului, protopop al Notigului, a incetat din viață la 6/18 septembrie, in etate de 53 ani. — *Nina Banciu*, o tineră acțiță română, care jucá la Hannovera, a murit in sêptemâna trecută, restornându-se lampa ardêndă spre dēnsa. — *Nicolae Glain*, esarc și paroc la biserica sf. Dimitrie in Sucéva, a repausat la Viena in 10/22 septembrie, in etate de 61 ani.

oo

OGLINDA LUMEI.

Cronică mică. *Regele Alesandru al Serbiei* are să plece in luna viitoare la Cetinje, spre a se logodi cu principesa Zelenca; acesta e de o etate cu tinerul rege. — *Tarul* e greu bolnav; se đice că este otrăvit de nihilisti și că đilele trecute ar fi suferit un atac de apoplexie, care i-ar fi paralisat jumetatea corpului. — *Căsătoria țarevicului* se va face in ianuarie viitor; mirésa lui, principesa Alice, va imbrăoșá religiunea ortodocsă câtvă timp inainte de căsătoria sa. — *Impêratul Wilhelm* a ținut la Thorn un discurs prin care a deplâns atitudinea locuitorilor polonezi. — *Prințul Bismarck* primind la Varzin o deputațiune din Prusia-vestică, com-

bătut tendențele nobilimei polone și le numi revoluționare.

Amorurile lui Bismarck. Abia a părăsit universitatea, Bismarck se gândi imediat la căsătorie și începî vînatorea unei neveste, cu activitatea de care el a dat probă în tîtze întreprinderile sale. Deci unde erau fete de măritat, Bismarck își înmulția vizitele sale, studiînd caracterul candidatelor și scriînd rezultatele reflecțiunilor sale surorii lui, care era confidanta sa. Este nesfîrșit numărul domnișoarelor cărora el le-a făcut curte și nenumărate orele pe care el le-a pierdut spre a culege știri asupra fetelor de măritat, să le știe viața și faptele, să le cunoscă obiceiurile, defectele, virtuțile etc. Iacă ce lucru scria el surorii sale despre o domnișoră pe care ea o recomandase. «Informațiunile culese sînt foarte bune, și am iubit-o cu foarte multă pasiune pentru 24 de ore. Dar apoi am observat că mama are nasul roșu; acest inconvenient adesea este ereditar. Nu vreau o nevastă cu nasul roșu. Voi căută o alta». În fine în 1844 el s'a întîlnit, în timpul unei serbări, cu unica fiică a bogatului Puttkamer. Și de acesta el s'a amoresat repede și abia după câteva zile, petrecute în a culege informațiuni asupra fetei, se prezintă la tatăl ei spre a-i cere mîna. Dl Puttkamer n'a fost tocmai încîntat de această cerere. Bismarck, cu numeroasele sale căsătorii stricate, nu inspiră încrederea nici unui bogat tată de familie. Inse decă tatăl sta la îndoielă, fata era decisă, căci tinerul Otton îi plăcea, estroganțele care se istorisau despre el o distrau și o entusiasmau. Ea ca să facă pe tatăl seu să pricépă că-și alesese pe mirele seu, îi dîse: «Voi de bărbat séu pe Bismarck séu pe nici unul». Tatăl nu se învoi inse, cu tîtze declarațiunile fiicei sale, dar primî pe Bismarck în casă și-l invită la tîtze seratele ce da. Abia primî invitarea la o serată și Bismarck se duse; intră în salonul care era deja plin de lume, și după ce a salutat pe dl Puttkamer, se apropie de fată, spre marea mirare a tuturor, o luă în brațe și o sărută de mai multe ori cu mare aprindere. În acest chip dl Puttkamer a fost nevoit să-și dea consimțimîntul seu și după câteva zile nunta se și celebră. De altmîntrelea, această alegere arată instinctul sigur al marelui bărbat de stat: prințesa de Bismarck a fost soție și mamă esemplară și ați e încă tovarășa pe care ex-cancelarul o iubește.

Vaca princiară. În recenta călătorie a prîntului Bulgariei cu vaporul Orient se află pe bord și micul prinț Boris, precum și o vacă elvețiană, care avea să dea în fiecare zi lapte prospăt micii sale Altețe. Pentru ca nobilul animal să fie bine îngrijit direcția vaporului a primit de sus acest ordin în limba germană: «Pentru vacă (Kuh) să se pregătescă un local corespunzător și să se îngrijescă bine». Din întemplantă Kuh era și numele unui inspector de vapore. Funcționarul care primise ordinul, l'a înțeles greșit și a dat înderēt această telegramă: «Sosirea domnului inspector Kuh nu s'a avisat încă». Mai tîrziu s'au deslușit lucrurile, căci atît dl inspector cît și elvețiana utilă au călătorit foarte bine.

Poșta redacțiunii.

Oravița. Ne-ai trimis o știre de logodnă, dar ai uitat să ne scrii numele logodnicului.

Seciani. În curînd veți primi scrisoarea redactorului nostru, care a absentat patru săptămîni.

UMOR și SATIRĂ.

Pentru sócra.

— Vrea să dîcă ne-am înțeles... îți dau pe lună chirie pentru trăsura și pentru cal 60 de franci.
— O să fii mulțumit. Calul e blînd ca un miel.
Să-i faci ce vrei și nu se sperie...
— Atunci n'o mai iau!
— De ce?
— Voiam s'o închiriez pentru sócră-mea, căreia îi place să se plimbe cu trăsura mînînd singur calul.

La instrucție.

Judecătorul către vagabond:

— Unde locuiești?
— Cu frate-meu.
— Unde locuiește frate-teu?
— Cu mine.
— Dar amîndoi unde locuiți?
— Impreună...

Firme caraghiose.

Mînuși de véră pentru femei fără degete.

Scaune pentru grădini care se strîng în doue.

Pălării pentru bărbați de paie.

Butoni pentru bărbați cu mașină.

De ce?

Sergentul. — De ce bați omul, domnule?

Cetățeanul. — A dîs că sînt porc bîtrîn.

Sergentul. — Și bătîndu-l cređi că o să întîneșci?

La restaurantul gărei.

Voiajorul. — Dar de ce-s porțiile așă de mici?

Birtașul. — Pentru ca să nu scăpați trenul.

Calindarul săptămînei.

Domineca după înălțarea crucei, Ev. dela Marcu. c. 8, gl. 6, a inv. 4.

Ziua sîpt.	Calindarul vechiu	Călınd. nou	Sórel.
Luminecă 18	Cuv. Eumeniu	10 Ieronim	5 59 5 40
Luni 19	Mart. Trofim	11 Remig.	6 0 5 38
Marti 20	Mart. Eustațiu	2	6 1 5 36
Mercuri 21	Apost. Codrat	3 Ilariu	6 3 5 34
Joi 22	S. Mart. Foca	4 Francisc	6 5 5 31
Vineri 23	+ Zcm. St. Ioan Botez.	5 Fides	6 7 5 19
Sămbătă 24	Mart. Tecla	6 Bruno	6 8 5 28

Avis dlor abonați. Treiluniul iuliu—septembrie se va încheia cu nr. viitor. Rugăm pe toți aceia, a căror abonamente vor espiră, să binevoiescă a le innoi de timpuriu. Restanțierii sînt rugați a-și aduce aminte, că au de implimit o datorie de onóre, plătind abonamentul foii pe care o primesc regulat.

Proprietar, redactor respunzător și editor: IOSIF VULCAN.

CU TIPARIUL LUI IOSIF LÂNG ORADEA-MARE.